

Grænse for, hvad der gennem Huslejestatten vil kunne udskrives af Kjøbenhavns Borgere. Det sætter ganske vist for Summens Vedkommende en Grænse for Øjeblikket, den Grænse, som findes i § 14, nemlig, at de Beløb, som udskrives efter Loven, ikke maa overstige med $\frac{1}{5}$, hvad der i Gennemsnittet af de 3 foregaaende Aar i det hele er udskrevet i Henhold til Loven af 1861; men den fører saa til, at med Indenrigsministerens Samtykke kan der udskrives mere. Nu føler jeg mig ganske vist fuldstændig overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister selv har en Høielse af, at denne Lov, hvis Forslaget bliver til Lov, vil være og virke saa trykkende for Kjøbenhavns Befolkning, at han ikke uden under aldeles ekstraordinære Omstændigheder vil gaa med til at bemyndige Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse til at udskrive noget som helst Beløb ud over det, § 14 hjemler. Men saadanne ekstraordinære Omstændigheder kunde jo dog indtræffe. Det kunde tænkes f. Eks., at Kjøbenhavn blev hjemløst af en eller anden Epidemi, der kom til at koste Kommunen overordentlig mange Penge, flere Millioner. Saa vilde Følgen af, at denne Lov var vedtagen — i alt Fald, hvis den var vedtagen i den Skikkelse, hvori Forslaget foreligger — være at den eneste Lovhjemmel, hvorigennem der kunde stiftes Kjøbenhavns Kommune Penge til Dækning af saadanne ekstraordinære Udgifter, vilde være den, at den højtærede Minister samtykkede i, at der udskrives det fornødne gennem Huslejestatten. [Indenrigsministeren (Sugerslev): Eller ved at optage Laan]. Naturligvis, der kan optages Laan; men hvis man mente, at Pengene skulde tilvejebringes ved Skatter, var dette den eneste Vej. Det skal jeg imidlertid se bort fra; vi have Lov til at haabe, at vor By er saaledes udrustet, at den sejrrikt vil kunne imødestaa eventuelle Epidemier, selv om de maatte komme os nærmere ind paa Livet. Jeg skal kun se hen til det normale. Saa er der ganske vist en Grænse i Øjeblikket for den Sum, der kan udskrives, men denne Grænse udvider sig Aar for Aar saaledes, at om 10 eller 20 Aar kunde det være muligt, at der efter denne Lov kunde udskrives Beløb, som man nu har Vanskelighed ved at gøre sig nogen Forestilling om. Men allerede nu er det jo ikke Smaapenge, som kunne udskrives efter denne Lov, hvis den bliver vedtagen i denne Form. Gennemsnitsbeløbet af de 3 sidste Aars Skatter efter Loven af 1861 er 5,512,687 Kr. 11 Ore. Deraf kan der altjaa, hvis dette Lovforslag bliver Lov, i

1894 udskrives en Huslejestat af 1,102,537 Kr. 42 Ore. Jeg maa dog sige, at dette Gennemsnit har jeg ikke netop fra de 3 sidste Aar; der foreligger jo ikke endnu fra 1892 et Regnskab, og fra 1893 kan der af gode Grunde intet Regnskab foreligge. Men jeg har taget de 3 sidste Aar, for hvilke Regnskab foreligger, 1889, 1890, 1891, og man kan være temmelig sikker paa, naar man har bestæftiget sig noget med disse Regnskaber, at Gennemsnittet ikke vil blive mindre, naar de to sidste Aar komme til, idet det er en Erfaring, at de Kjøbenhavnske Skatter stige Aar for Aar. Nu vil man maasse sige: Ja, det er dog ikke saa slemt, for der staar jo ikke, at denne Femtedel skal udskrives, der staar kun, at den kan udskrives, og Kjøbenhavns Magistrat og Kommunalbestyrelse tænke naturligvis ikke paa at udskrive saa meget. Jo, det tror jeg netop, de gøre. Jeg tror netop, at de tænke paa at udskrive saa meget, de kunne, for i deres forskellige Skuffer at faa sparet op saa stort et Overskud som muligt, og min Tro herpaa støtter jeg paa den Beregning, der findes blandt Bilagene til det foreliggende Lovforslag. Der findes i Tillæg A. Sp. 3111—12 en Beregning over, at et vist Besælseløb antages, hvis man beregner Skatten til 4 pCt., at ville kunne give 920,000 Kr. Jeg tror ikke, at disse 920,000 Kr. ere komne ind der aldeles tilfældigt, jeg tror, at det netop er det Beløb, som Kjøbenhavns Magistrat tænker paa at lykkeligøre os med i forsøgede Skatter, hvis det foreliggende Lovforslag blev vedtaget, og jeg tror, at naar denne Vej først er betraadt, saa vil det ikke være længe, før Kjøbenhavns Magistrat og Kommunalbestyrelse gaa til den yderste Grænse, de kunne gaa, til Udskrivning af det fulde Beløb, og man skal ikke troste sig med, at det kun bliver ved de 4 pCt. Der kan jo naturligvis ind sættes en Bestemmelse, saaledes som det erede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) omtalte, hvorved der vilde blive et Maksimum for Procenten, men saaledes som Lovforslaget foreligger, hvis det bliver vedtaget i denne Skikkelse, kan man ikke have nogen som helst Mening om, at man vil slippe med 4 pCt. Allerede den Beregning, som findes Till. A. Sp. 3111—12, er jo, efter hvad den selv siger, rent kalkulatorisk. Det kan altjaa meget godt vise sig, at det Huslejsbeløb, hvoraf Stat kan udskrives, ikke bliver, selv med denne Beregnings Forudsætninger som Grundlag, 23 Millioner Kr., men et mindre Beløb. Hvad der imidlertid er ganske sikkert, det er, at saaledes som Forslaget er blevet forandret, siden denne Beregning